

Λόγοι γέροντος Παΐσιου Αγιορείτου- Η

Θάνατο

[ρος Αγιορείτης / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

- Γέροντα, έγινε η τελική διάγνωση. Ο όγκος που έχετε είναι καρκίνος, και μάλιστα άγριος.
- Φέρε ένα μαντήλι να χορέψω το «Έχε γεια, καημένε κόσμε»! Εγώ ποτέ δεν χόρεψα στην ζωή μου, αλλά τώρα από την χαρά μου που πλησιάζει ο θάνατος θα χορέψω.
- Γέροντα, ο γιατρός είπε ότι πρέπει να γίνουν πρώτα ακτινοβολίες, για να συρρικνωθή ο όγκος, και μετά να γίνη επέμβαση.
- Κατάλαβα! Πρώτα θα βομβαρδίση η αεροπορία και μετά θα γίνη η επίθεση! Λοιπόν θα πάω επάνω και θα σας φέρω νέα!... Μερικοί, ακόμη και γέροι, αν τους πη ο γιατρός «θα πεθάνης» ή «πενήντα τοις εκατό υπάρχει ελπίδα να ζήσης», στεναχωριούνται. Θέλουν να ζήσουν. Τι θα βγάλουν; Απορώ! Αν είναι κανείς νέος, ε, κάπως δικαιολογείται, αλλά ένας γέρος να κάνη προσπάθεια να ζήση, αυτό δεν το καταλαβαίνω. Άλλο είναι να κάνη μια

θεραπεία, για

να μπορέσει να αντέξει κάπως τον πόνο. Δεν θέλει δηλαδή να παρατείνει την ζωή του, αλλά θέλει

μόνο να είναι λίγο πιο υποφερτοί οι πόνοι και να αυτοεξυπηρετηθεί, μέχρι να πεθάνει· αυτό έχει νόημα.

- Γέροντα, παρακαλούμε τον Θεό να σας δώσει παράταση ζωής.

- Γιατί, Ο Ψαλμός δεν λέει ότι εβδομήκοντα είναι τα χρόνια της ζωής μας;

- Προσθέτει όμως ο Ψαλμωδός και «εάν εν δυναστείαις, ογδοήκοντα»...

- Ναι, αλλά λέει και «το πλείον αυτών κόπος και πόνος», οπότε καλύτερη η ανάπαυση

στην άλλη ζωή!

- Μπορεί, Γέροντα, κάποιος από ταπείνωση να μην αισθάνεται έτοιμος πνευματικά για

την άλλη ζωή και να θέλη ακόμη να ζήσει, για να ετοιμασθή;

- Αυτό είναι καλό, αλλά που να ξέρει ότι, αν ζήσει κι άλλο, δεν θα γίνη χειρότερος;

- Γέροντα, τότε συμφιλιώνεται κανείς με τον θάνατο;

- Ποτέ; Άμα ζη μέσα του ο Χριστός, τότε είναι χαρά ο θάνατος. Όχι όμως να χαιρέται

που θα πεθάνει, γιατί βαρέθηκε την ζωή του. Όταν χαιρέσει τον θάνατο, με την καλή έννοια,

φεύγει ο θάνατος και πάει να βρη κανέναν φοβητσιάρη! Όταν θέλεις να πεθάνεις, δεν πεθαίνεις.

Όποιος καλοπερνάει, φοβάται τον θάνατο, γιατί ευχαριστιέται με την κοσμική ζωή και δεν θέλει

να πεθάνει, Αν του πουν για θάνατο, λέει: «Κουνήσου από την θέση σου»! Ενώ, όποιος

ταλαιπωρείται, πονάει κ.λπ., θεωρεί τον θάνατο λύτρωση και λέει: «Κρίμα, δεν ήρθε ακόμη ο

Χάρος να με πάρη... Κάποιο εμπόδιο θα τον βρήκε»!

Λίγοι άνθρωποι θέλουν τον θάνατο. Οι πιο πολλοί κάτι θέλουν να τελειώσουν και δεν

θέλουν να πεθάνουν. Ο καλός Θεός όμως οικονομάει να πεθάνει ο καθένας, όταν ωριμάσει.

Πάντως ένας πνευματικός άνθρωπος, είτε νέος είναι είτε γέρος, πρέπει να χαιρέται που ζει, να

χαιρέται που θα πεθάνει, αλλά να μην επιδιώκει να πεθάνει, γιατί αυτό είναι αυτοκτονία.

Για έναν πεθαμένο κοσμικά και αναστημένο πνευματικά δεν υπάρχει ποτέ καθόλου αγωνία, φόβος και άγχος, γιατί περιμένει τον θάνατο με χαρά, επειδή θα πάη

κοντά στον Χριστό
και θα αγάλλεται. Αλλά χαίρεται και γιατί ζη, επειδή ζη πάλι κοντά στον Χριστό
και νιώθει ένα
μέρος της χαράς του Παραδείσου επί της γης και διερωτάται αν υπάρχει ανώτερη
χαρά στον
Παράδεισο από αυτήν που νιώθει στην γη. Τέτοιοι άνθρωποι αγωνίζονται με
φιλότιμο και
αυταπάρνηση και, επειδή μπροστά τους τον θάνατο και τον σκέφτονται
καθημερινά,
ετοιμάζονται πιο πνευματικά, αγωνίζονται τολμηρότερα και νικούν την
ματαιότητα.

Πηγή: geron-paisios.blogspot.gr